

Arif-i Rivegeri

Arif-i Rivegeri hazretleri, Silsile-i aliyenin onuncusudur. Buhara'ya 30 km uzaklıkta bulunan Riveger köyünde dünyaya geldi.

Küçük yaşta tahsile başladı. Zeka ve kavrayışının parlaklığı sebebi ile hızla ilerledi. Bu esnada ilim ve hikmet sahibi, ibadet şartlarını harf harf yerine getiren, insanlara doğru yolu göstermede zamanın kutbu Abdülhalık Goncdüvani hazretleri ile tanıştı ve bütün dünyası değişti. Daha ilk günde ebedi saadet tacının başına konduğunu hissetti. Derhal kendisine bağlandı, vefatına kadar hiç ayrıldı.

Hocası ilk sohbetinde ona şöyle dedi:

"Hak yolcusu talebe, zamanının değerini gayet iyi bilmelidir. Üzerinden vakitler geçip giderken kendisinin ne halde olduğunu sezmeye bakmalıdır. Şayet geçen bir an içinde, huzurlu olduysa, bunu iyi bir hal bilmeli. "Allahıma şükürler olsun" demelidir. Eğer gafletle geçip gitmiş ise, hemen onu telafi etme yoluna gitmeli, yüce Yaratana nefsanî mazeretini bildirip Ondan bağışlanmasını dilemeli, estağfirullah demelidir..."

Arif-i Rivegeri, hocası Abdülhalık-ı Goncdüvani hazretlerinin hayatlarında ona hizmet etmekle meşhur olup, pek çok feyz ve bereketlere kavuştu. Yüksek üstadının vefatından sonra onun yerine Peygamber efendimizin ve Eshabının yolunu insanlara öğretme işine memur oldu. Himmet, inayet ve gayretlerini Allahü teâlâyı arayanlara sarf etti.

Pek çoğunun hidayete ve evliyalık makamlarında yüksek derecelere kavuşmalarına vesile oldu. Zamanının bir tanesi idi. Herkese çok iyi ve yumuşak davranır, kimsenin kalbini kırmazdı. Nefsinin istediklerini hiç bir zaman yapmaz, istemediklerini yapmak, ruhunu yükseltmek için çok çalışırdı. Haramlardan şiddetle kaçır, hatta harama

düşmek korkusu ile mubahların fazlasını terk ederdi. Geceleri vaktini hep ibadetle geçirir, gündüzleri talebe okutur, sünnet olduğu için; gündüz öğleden önce bir miktar uyurdu. Buna kaylule denir. Peygamber efendimizin sünnetini çok iyi bilir, onun unutulmaması için çok gayret gösterirdi.

Sohbetlerine şöyle başlardı:

"Allahü teâlâ hepimizi dünya ve ahiretin efendisi ve bütün insanların her bakımdan en yükseği ve en iyisi olan Resulullahâ tâbi olmak saadetiyle şereflendirsin! Çünkü Cenab-ı Hak, Ona tâbi olmayı, Ona uymayı çok sever. Ona uymanın ufak bir zerresi bütün dünya lezzetlerinden ve bütün ahiret nimetlerinden daha üstündür. Hakiki üstünlük, Onun sünnet-i seniyyesine tâbi olmaktır."

Arif-i Rivegeri hazretleri uzun bir ömür yaşadı. Kabrini ziyaret edenler, onun feyiz ve bereketlerine kavuşmaktadır. Onu vesile ederek Allahü teâlâyâ yapılan dualar kabul olmaktadır.

Bir gün Abdülhalık-ı Goncdüvani'yi gördü,
Çarşıdan erzak almış, evine dönüyordu.

Bir hizmetim dokunsa diye düşündü bir an,
Yükü taşımak için, izin istedi ondan.

Hazret-i Abdülhalık, onun bu teklifini,
Peki evlat diyerek, verdi elindekini.

Sonra yüzünü dönüp, bir nazar etti ona.
Adeta o yeniden gelmiş oldu cihana

Değişiverdi hemen, bir başka oldu hâli,
Çünkü kaplamış idi, onu aşk-ı ilâhi.

Bir gün eski hocası, rastladı yine ona,
Hakaretler ederek, dedi. "Dön okuluna!"

Bu hoca, her nasılsa, şeytana uymuş idi,
Gerçi bu günahına pişmanlık duymuş idi.

Arif-i Rivegeri, üstün firasetiyle,
Anlayıp, şöyle dedi, ona kırık kalbiyle:

"Efendim, bu gariple, uğraşacağınıza,
Niçin bakmıyorsunuz, çünkü günahınıza."

Görünce talebenin böyle kerametini,
Anlamıştı bu hâlin, nereden geldiğini.

O da Abdülhalık-ı Goncdüvani'ye gitti,
Talebe oldu ona, yıllarca hizmet etti.